

det egentlig bærende Erhverv, og det skal jeg gerne underskrive. Jeg erkender, at det i meget væsentlig Grad er sandt, men ikke fuldtud. Det er ikke saaledes at forstaa, som et æret Medlem (Bosjen) ved en anden Lejlighed udtalte, at det alene er Landbruget, der bringer Penge ind i Landet, at det er Landbrugets Eksportartikler, der bringe 100 Millioner ind i Landet, medens Haandværk og Industri intet bringe ind. Hvor mange Penge Søfart og Handel bringe ind, ses ikke saa let, det gemmer sig for en stor Del, men, hvis det var saa, at man vilde gaa ud fra det ærede Medlems Betragtning, saa maatte jo alle sige: Hvor maa det være dejligt at være Landbruger og Agrar, at være med til at saa disse 100 Millioner, som man dog ikke giver det øvrige Land, men tager selv. Hvor behageligt maa det ikke være at høre til dem, der tage alle disse Penge ind, og hvor beklageligt maa det ikke være at høre til Industri og Haandværk, som ingen Penge skaffer og som lever fra Haanden i Munden. Det er den Slags Betragtninger, der intet afgøre, intet betyde. Man kan ikke komme bort fra det, at Landbruget har en overvejende Indflydelse og maa have det efter sin Stilling. Men det, som gøres gældende fra anden Side, er, at netop fordi Landbruget har denne prædominerende Stilling, denne betydelige Stilling, skal det ikke just kræve alt for meget af de andre i Landet. Det er blot dette, man vil sige: Forlang ikke alt for meget, tro ikke paa, at det er gennem Forandringer i Lovgivningen at man opnaar at saa gode Tilstande, at man ved Lov skulde kunne raade Bod paa de Ulemper, hvorunder Landbruget lider. Det er egentlig særlig denne Hovedbetragtning, jeg vil gøre gældende; thi ellers kunne de Herrer Agrarer være forvissede om, at der altid vil være aabne Øren for alt, hvad der i Virkeligheden vil være i Stand til at hjælpe Landbrugets Fremme.

Formanden: Den ærede 5te Lands-
tingsmand for 2den Kreds har Ordet for en
kort Bemærkning.

Sunn: Det er mig om at gøre at
berigtige en Udtalelse af det ærede Medlem
for 11te Kreds (Th. Nielsen). Han spurgte,
hvorfor jeg er bange for en Toldkommiss-

sion. Jeg er ikke bange for en Toldkommiss-
sion, jeg erkender Berettigelsen af, at man
foreslaar en Toldreform, og jeg ønsker den
saa snart som muligt. Jeg ser ikke bedre,
end at det er det eneste rette. Jeg har kun
udtalt en Frygt for, at den Sammenfæt-
ning, som Kommissionen, efter hvad man
har fortalt mig, vil saa, vil være partisk.
Det er det, jeg er bange for.

Breinholt-Bandborg: Maa jeg bede
om Ordet for en meget kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har
Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt-Bandborg: Af de for-
fællige Ting, som bleve fremsførte af det
ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G.
C. Jensen) skal jeg kun dvæle ved en eneste.
Han søgte nemlig at saa Tinget til at tro,
at de 600,000 Kr., der søges bevilgede til
en Isbryder, skulde tages ud af Kjøbenhavns
Havnekasse. Nej, Kjøbenhavn ejer ikke denne
Havn; tværtimod er det nærmest en Stats-
havn, som staar under Indenrigsministeriets
Ledelse og hvis Udgifter Rigsdagen maa
give sit Minde til.

P. G. C. Jensen: Maa jeg bede
om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har
Ordet for en kort Bemærkning.

P. G. C. Jensen: Jeg skal blot
tillade mig at bemærke, at ganske vist skal
Rigsdagen og Regeringen give sin Billigelse
dertil, men Havnen er som bekendt noget
selvstændigt, og det er ud af Havnekassens
Midler, at Beløbet skal tages.

Carstensen: Med Hensyn til Havnen
forholder det sig, som vistnok de fleste af de
Herrer vide, saaledes, at Havnekassen har
sit eget Budget, men Havnen kan ikke efter
de sidst vedtagne Bestemmelser — saa vidt
jeg erindrer, findes de i Frihavnsloven —
rejse noget Laan, altsaa ikke benytte noget
ud over de Midler, den har ved Haanden,
uden at henvende sig til Lovgivningsmagten,
og da man frygter for, at de 600,000 Kr.
til denne Isbryder vilde overstige de dispo-